

опаковка и др. на стойност не по-малко отъ 400 милиона лева годишно; тѣзи материали се набавятъ изключително отъ страната. Но въ него се ангажира и трудътъ на работника, който се заплаща съ 200 милиона лева годишно само отъ памучната индустрия. Заплащатъ се навла по Б. д. желѣзници, създава се работа за квалифициранъ персоналъ — инженери, химици, механици, рѣководители, лѣкари, контролѳори, надзиратели и др.

По тоя начинъ, силниятъ темпъ на индустрията излъчва блага, които засѣгатъ широкъ кръгъ хора — далече задъ фабричната сграда.

А какво би било, ако цѣлото това производство се внасяше отъ чужбина? Ние знаемъ, колко много тежеше преди 2—3 години на Б. н. банка вносътъ на памучни прежди, когато нѣмахме още достатѣчно производство на такива. Тогава се внасяха срѣдно около 3 милиона кгр. памучни прежди годишно. Така:

Презъ 1934 г. сж внесени	3,018,000	кгр.
памучни прежди за	170,249,000	лева,
презъ 1936 г. сж внесени	1,925,000	кгр.
памучни прежди за	132,250,000	лева.

Разликата отъ намаления вносъ на прежди се покрива вече отъ мѣстното производство, изработено отъ мѣстния памукъ.

Тукъ трѣбва да се подчертае, че развитието на мѣстната памучна индустрия, поставена макаръ и при тежки условия на производство, постигна значителенъ напредѣкъ, като нейнитѣ произведения се усъвършенствуваха по качество. Българскиятъ консуматоръ не прави вече разлика между мѣстното и чуждото производство. Той охотно купува и прежди, и платове, и чорапи, произведени отъ мѣстнитѣ фабрики. Това е, защото мѣстнитѣ произведения не се различаватъ отъ чуждитѣ.

Но и по цена, въпрѣки голѣмитѣ фискални и др. тежести, произведенията на мѣстната памучна индустрия не сж по-скѣпи отъ чуждитѣ, въ сравнение съ нормалнитѣ, а не съ дѣмпинговитѣ имъ цени.

На какво се дължи това.

Защо младата българска индустрия, която не се радва на протекцията, която другитѣ страни оказватъ на индустрията си, която нѣма голѣми оборотни капиталы, която заплаща 50—55% върху стойността на произведенията си за различни тежести — мита, компенсационни премии, високи вътрешни облози, все поддържа

цени, които не сж по-високи отъ ценитѣ на чуждитѣ произведения? Не е ли чудно, че, въпрѣки голѣмитѣ експортни премии, амортизирани машини и граматно производство на чуждата индустрия, много памучни произведения дохаждатъ у насъ не по-евтини отъ мѣстнитѣ? Това се дължи на пестеливостта и скромността на българския индустриалецъ. Тия ценни качества му даватъ възможностъ да бжде умѣренъ въ печалбитѣ си, за да даде по-евтина стока. Той започва да гради отъ малко, започва съ 5 стана, година следъ година принажда, до като може да закрепне.

Ние нѣмаме у насъ, както въ чужбина, голѣми памучно-текстилни трѣстове, които започватъ изведнажъ работа съ голѣми капиталы и използватъ евтинъ индустриаленъ кредитъ. Липсата на сигурни оборотни срѣдства за нашия индустриалецъ не му позволява да купува винаги и на време евтини сурови материали.

Нѣмаме и широкия пласментъ, който има чуждата памучна индустрия. У насъ се пада по 4 метра фабрична памучна тъканъ на глава отъ населението, едва по 1,790 кгр. памучна прежда (мѣстна и внесена), нито по 1 чифтъ фабрични чорапи (220,000 дузини). Това показва, колко бедно се облича българинътъ, колко слабо консумира. Несъмнено това е свързано съ неговия поминѣкъ, съ неговия доходъ. Това е една отъ причинитѣ за ограничената дейностъ на памучнитѣ предприятия. Тѣ не могатъ да развиятъ пълния си капацитетъ, не могатъ да разчитатъ на единъ постояненъ широкъ пазаръ, което пъкъ не е безъ значение за правилното имъ развитие и укрепване.

Освенъ това, дейността на предприятията въ чужбина се подкрепя съ високи експортни премии и улеснения въ набавянето на сурови материали, при по-низки фискални и други облози.

Известно е, че за вътрешна консумация ценитѣ на много памучни произведения въ чужбина сж много по-високи, отколкото се предлагатъ при износа. Разликата се покрива отъ експортнитѣ премии.

Българската памучна индустрия не може да разчита на експортъ. Тя би могла да крепне и съ това производство, стига да бжде поставена въ нормални условия на работа, при едно установено, унифицирано фискално законодателство, при едни постоянни компенсационни премии, при улеснение въ вноса на сурови материали и евтинъ кредитъ. Защото производството е силно чувствително къмъ всѣка промѣна въ теже-